

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 284/2023
17.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Анђелковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војна пошта 3162/47 Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3763/2022 од 05.10.2022. године, у седници већа одржаној 17.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3763/2022 од 05.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 271/21 од 17.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужена обавезе да јој на име новогодишње награде за 2015. и 2016. годину исплати 4.000,00 динара. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужили на име кашњења због исплате новогодишње награде од 4.000,00 динара исплати законску затезну камату од 26.01.2017. године до коначне исплате, док је одбијен захтев за исплату законске затезне камате од 01.01.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужили накнади трошкове парничног поступка од 132.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, као и трошкове поступка у висини таксе за тужбу и одлуку укупно 6.704,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3763/2022 од 05.10.2022. године, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става другог изреке и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужена обавезе да јој на име кашњења због исплате новогодишње награде од 4.000,00 динара исплати законску затезну камату од 26.01.2017. године до коначне исплате и тужила је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ставови 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе..

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према одредби члана 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу цитираног члана 28. ЗПП, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одбијајућег дела одлуке о камати на главни дуг, дакле против дела пресуде којим је одлучено о споредном тражењу тужиље које не чини њено главно потраживање. С обзиром да ревизија против одлуке о камати није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, то чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтеву за камату као споредном тражењу не утиче на дозвољеност ревизије, јер се у овом случају дозвољеност ревизије не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић